Véleménykérés a MMK-nál

dr. Rigó Mihály
aranydiplomás erdőmérnök és okl. építőmérnök
a Budapesti Műszaki Egyetem műszaki doktora
dr.rigo.mihaly@t-online.hu

„Ha küzdesz, veszíthetsz, ha nem küzdesz, már veszítettél."
dr. Regdon Ibolya, a szegedi Radnóti Gimnázium tanára

- - - - - - - - - - - - - - - -
Az eddig írt dolgozataim a szegedi Közéleti Kávéház honlapján olvashatók. Kattintson ide:
https://civilcafe.hu/RM.html
Erre kattintással előjön egy tartalomjegyzék, melyen kiválasztható az elolvasni kívánt dolgozatom.
- -

Közreadom a Magyar Mérnöki Kamara vezetőihez 2025. IX. 19-án írt levelemet:

„Tisztelt Urak!

Röviddel ezelőtt túlságosan az online kamarai újságra figyelve nem szenteltem elég teret a fiatal mérnökök gondjaira. Ezt most megpróbálom pótolni, mert életképtelen az a szervezetm, mely a fiatalokat így, és ennyire kiszorítja. A mostani felmérésben is szinte láthatatlanok a fiatal mérnökök. Ezért néhány bekezdéssel megtoldottam a korábbi dolgozatomat.

Megkaptam Mérnök Újság 2025. augusztus-szeptemberi papír alakú számát, mely tartalmazza a kérdőíves felmérésük eredményét.

A MMK taglétszáma: legalább 20.110 fő, egy 2019-es statisztika szerint.
Jellemző, hogy a főtitkárságon keresztül 1,5 nap alatt sem jutottam friss létszámadathoz, mintha ez is haditok lenne.
file:///D:/Users/User/Let%C3%B6lt%C3%A9sek/kamarai-statisztikak-20190430%20(3).pdf
A kamarai kérdőívet kitöltők száma: 2218 fő. (18. old.)
Tehát a válaszadók száma csak alig 10% körüli! Milyen könnyen átsiklottak a kiértékelők a tagság hatalmas passzivitásán!

Dr. Bezegh András úr írja a lap beköszönő cikkében, a lap 3. oldalán: (sajnos a szerző e-mail címe elérhetetlen, mintha ez is hadititok lenne):
(Amit most dr. Bezegh úr cikkéről írok, az a teljes MMK-ra is vonatkozik!)

A cikk címe reményt keltő: „A társadalom és a mérnöki tevékenység” Majd előkerül a „társadalmi megbecsülés”, a „társadalmi elismerés” is, ami megint reménykeltő.

De aztán:
„A kormányzatnak a nemzeti fejlesztés , a politika és a finanszírozás elsődleges mozgatórugójaként jellemzően a legerősebb érdeke fűződik a képzett mérnöki munkaerő növelésének előmozdításához, …”

Hogy is van ez? A munkaerő növelése?, illetve a növelés előmozdítása? Végül a munkaerő növelésének előmozdítása? Tényleg ennyire nyakatekert lenne? Vajon mire gondolhat?
Majd jön egy felsorolás, amely szerint a mérnöki érdekeltségre hatók sorrendjét írja le: az kormányzatot, az ipart, az egyetemeket, a kutatóintézeteket.
Sajnos azonban szóba sem kerül maga a társadalom! Itt sajnos kisiklik, használhatatlanná válik a cikke!
A társadalom szakemberekből és nem szakemberekből áll, ez utóbbiakat laikusoknak nevezik, ha a helyüket felismerik, és szerepüket ehhez szabják. A laikus fogalom itt egyáltalán nem megbélyegző, leminősítő, becsmérlő értelmű.
Ugyanezeket azonban már kontároknak, pancsereknek, ha nem, ha az aktorok szerepzavarban vannak.

Nincsenek általános szakemberek, akik minden helyzetben szakemberek lennének. Az orvost pl. nem képes helyettesíteni a mérnök., vagy fordítva.
Csak az elszabadult politikusok azok, akik önkontrollra képtelenné váltak, ezt hiszik magukról!

Ugyanaz az ember az egyik kérdésben szakember, míg a másikban laikus.
Nos, az életben sokszor vannak esetek, melyek nehéz kérdéseket fogalmaznak meg, a társadalmat döntésre kényszerítik Ezekben az egészséges társadalom megkeresi a szakembereket, és kikéri a véleményüket. Mint írtam: normális esetben!
Kiben bízzon a társadalom, ha nem a szakemberekben? Kit tekintsenek a támaszuknak, ha nem a szakembereket, hiszen őket erre képezték ki.

Innen kell a társadalmi megbecsülést, elismertséget levezetni, visszafelé haladva!

Napjaink néhány nehéz kérdése:

- a darabbab hagyott, torz, az ország részei összekapcsolására is képtelen, alkalmatlan hazai autópálya-hálózat,
- a végtelenségig lepusztulni hagyott hazai vasút mindenestől,
- a budapesti szinte napi gyakoriságú közlekedési nyomor,
- a budapesti hidak forgalmi rendje,
- a fővárosi Nagykörút, az Üllői út kerékpársávosítása,
- a fővárosi hatalmas vasútfejlesztések,
- van, aki szerint ma itt még közlekedéspolitika sincs

https://www.valaszonline.hu/2024/09/05/bucsky-peter-magyar-vasut-mav-bajok-megoldasok-podcast/

- az Alföld elsivatagosodása,
- a rák és az érendszeri betegségben meghaltak nagyon magas aránya,
- a politikai slágertémák, mint pl. az egészségügy és az oktatás ezer baja.

A társadalom értelmes első reakciója: forduljunk a szakemberekhez, hiszen őket erre képezték ki!

Miután így tettek, meglepődve látják: a szakemberek sehol sincsenek! Sehol sem lelhetők meg.

Vannak helyettük,

- **akiket bármire rá lehet venni,**
- **akik megvehetők,**
- **akik megfélemlíthetők,**
- **akiknek a torkán bármit le lehet nyomni,**
- **akikkel bármit meg lehet tenni,**
- **akik bármit képesek megtapsolni,**
- **akik kínosan vigyázni kénytelenek arra, hogy véletlenül se menjenek szembe a hatalmasság aktuális képviselőivel,**
- **akik egyetlen szó nélkül tűrik szakmáik elemi szabályainak sárba tiprását,**
- **akik azt is természetesen veszik, hogy még saját szakmai véleményük sem lehet,**
- **akiket kételkedni tanítanak az egyetemen, de ott végezve mindent elfeledve mégsem vitázhatnak.**

Hogyan várnak így az ilyen „szakemberek”, ezután, ezért tiszteletet, megbecsülést?

Nézzük rendre a Mérnök Újságot! Mintha a közreadott értékelésükben lennének átugrott, kihagyott tények.

A 18. oldal szerint

a) a MMK tagság 2,5 hetet kapott egy kérdőív kitöltésére.
b) Azokat csak 2218-an töltötték ki. Ez a kamarai létszámnak kb. a tizede. Nem elszomorító adat ez? A tagság ennyire passzív lenne? Még akkor sem kíván megszólalni, ha a saját életbe szólhatna bele? A Mérnök Újság Szerkesztő bizottsága egy cikk után ilyesmi nagyságú érdeklődés után selejtezi a cikkírót. Most mit mondanak arra, hogy 90% még az időt is sajnálja a válaszadásra?
c) A színes kördiagram szerint a MMK tagságának 61,4%-a 60 év feletti, azaz nyugdíjas. **Én 77 éves vagyok, de ez inkább egy nyugdíjas klub adatának néz ki, mint egy mérnöki kamaráénak!**

A lap 25. oldalán olvasható:
„… bizonyos szakterületeken már most is alig van fiatal mérnök, ami hosszú távon veszélyezteti a szakma fennmaradását.”

A 26. oldalon pedig:
„… ne a ráérő nyugdíjasok véleménye legyen többségben a döntéshozatalban. „
Már-már szélsőséges vélemények is polgárjogot nyernek, mintha a kamarai üzeme a nemzedékek harca lenne:
„… a nyugdíjas tagoknak legfeljebb tanácskozási, tiszteletbeli státuszt adjanak, de ne legyen döntő szavazati joguk, mivel ők már nem aktív résztvevői a piacnak.”
„Ez a feltevés azt az igényt tükrözi, hogy a kamara vezetésében és döntéseiben az aktív, dolgozó mérnökök érdekei dominálják.”

A 29. oldal szerint:
„Általános vélemény volt, hogy a kamarának aktívabb szerepet kell vállalnia az új generáció, a friss diplomások „pályára állításában”.

A híres zenekarok koncertjeire akkor is tódulnak a fiatalok, ha magas belépti díjat kell fizetni, annyira, hogy rekord idő alatt elfogynak a drága belépőjegyek. Nem mennek viszont valami miatt ugyanilyen hevülettel a mérnöki kamarába. Ennek okai vannak!

A kamara újkori idejében sikerült olyan mély szakadékot kiképezni a kamarai vezetés és a fiatal mérnökök között, mely miatt ők megtagadták ezzel a kamarával az együttműködést.

A szakadék ásóitól nem lehet elvárni, hogy segítsék a szakadékból való kimászást! Tőlük csak magyarázkodásra, mellébeszélésre, a bajok leplezésre, a megoldások elodázása várható, ahogy eddig is történt. Ez tovább nem kell!

Nyilván átlátnak az értelmetlen fedő történeteken, az értelmetlen tanácskozások sorozatán, a nyuggerek időűző „teadélutánjain."

Nyilvánvaló, hogy a kamara semmi olyant nem tud nekik nyújtani, ami nekik érdekes, értelmes lenne, vagy legalább anyagilag megérné.
Ki merik nyilvánítani az ellenszenvüket a kamara kötelező, nekik kikerülhetetlen, számukra ellenszenves dolgaival kapcsolatban. Megteszik a minimumot, de lépéssel sem többet.

Ez így marad mindaddig, amíg ez nem változik. Ki tud változtatni? Aki az erdő felől van. Mivel vélhetően a kamara vezető szervei is az aggok tanácsai, senki sem lép a másik felé.

Első lépésként javaslom a mai kamarai vezetőknek, hogy minden 40 évnél fiatalabb kamarai tagnak küldjenek ki egy kérdőívet, melyben próbálják megismerni az elvárásaikat, a reményeiket, az igényeiket?

Kérdezzék megt, hogy miként lehetne bevonni őket a kamara minden döntésébe, de kötelező jelleggel?

Miért nem érdekli a nagyszámú kamarai vezető testületeket az, hogy **vajon hol van a fiatalság, hol van az aktív mérnökök csapata, a jövőnk?**

És ez nem most van így először! Telnek-múlnak az évek, és mégis minden változatlan? A vezetőink mindig mondanak erre valamit, de ettől semmi sem változik. Csendes nyugalommal ezt le lehet nyelni? **Nem kell a MMK-nak a fiatalok és az aktív mérnökök csapata?**

Úgy látszik, mintha az életkor alapján kerülne egy csoport hátrányos helyzetbe. Itt csak a pozitív diszkrimináció, a hátrányt csökkentő megkülönböztetés eszközei segíthetnek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Látjuk, hogy az eddigi kamarai vezetőségek egy fiatalokat taszító kamarát tákolt össze, tehát tőlük csoda nem várható. Volt idejük bizonyítani, mely máig nem sikerült.

Ne tárják szét tehetetlenül a kezeinket, mint tették eddig, hanem történjen már végre valami!

1. **Hozzák létre Wagner elnök úr fiatalok ügyeivel foglalkozó helyettesének posztját! Feladata a fiatalellenes mérnök kamarai klíma okainak feltárása, megszüntetése.**
   A kamara 40 évnél fiatalabb mérnökei tegyenek javaslatot a helyettes személyére, akik közül csak a 40 évnél fiatalabbak választhatják ki az emberüket.
   - **Aki azonnal adja ezt hírül a tagoknak, és kérje az ötleteiket.**
   - **Aki kezdjen azonnali megbeszélést a tagozatok és a területi kamarák vezetőivel, kérve 2-3 fős csapatok hasonló elvek szerinti szervezését, a fiatalokat taszító kamarai intézkedések, döntések, szervezetek kigyomlálása céljából.**
2. **Első lépésként adják a fiatalok kezébe szerkesztésre, átalakításra a MMK online mérnök újságját!**
3. **Majd kapják meg a kamarai képzések irányítását is!**
4. **Alakíthassanak meg egy európai legjobb mérnöki kamarai gyakorlatokat, kamarai innovációkat figyelő, elemző csoportot.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

d) A területi megoszlás grafikonja maga mutatja – számos más jellemző alapján is ismert tényt - **a vízfej Budapestet**, mely egy rákos daganat az ország testén. Nem kellene a vízfej ellen lépéseket megfogalmazni?

A 19. oldal szerint:

Mitől természetes, hogy a legnagyobb lélekszámú fővárosi egység (a BPMK) tagjai a legelégedetlenebbek mind a MMK, mind a BPMK tekintetében? Lehet ennek oka, vagy ez sem érdekes?

A 20. oldal szerint:

a) A „Hogyan igényelné a jövőben a Mérnök Újságot?” kérdésre 1138-an, azaz 1138*100/2218=**51%**, azt válaszolta, **hogy teljesen digitális formában**! Ez is

engem igazol, de nálam sokkal drasztikusabban! Én csak egy rendesebb online újságot kértem, kérek.

A Főszerkesztő Úr szerint ez a lap így, ahogy van egy csúcsteljesítmény. A tagság jelentős hányada, mint látszik, mégis megszabadulna tőle!

Érdekli ez a vezetőinket, ha ezt az 51%-ot elintézi a néhányan lekicsinylő jelzővel?

Hiszen én nem akartam soha felszámolni a papír alapú lapot!

A válaszadók 20%-a mind a digitális, mind papír alapút támogatja, 18% a csak papír alapút támogatja.

b) A „Milyen forrásokból értesülnek leginkább a kamarai tagok?" kérdésnél már ma is a sorrendben csak a 4. a Mérnök Újság!

c) Az elnökség nagy jelentőséget tulajdonít pl. az etikai szabályzatnak, mellyel a válaszadók 1104*100/2218=50%-a „egyáltalán nem foglalkozik" vele.

A válaszadók 649*100/2218=30%-a elintézte ezt a témát azzal, hogy belelapozott!

Azaz teljesen más a kamarai elnökség és a tagság értékrendje. Szerintük lényegi kérdésekkel kellene foglalkozni a millió pogácsás, meddő tanácskozás HELYETT.

22. oldal szerint

A tevékenységek fontossági sorrendjében a társadalmi megbecsülés erősítése az elsők között van, hiszen a 8,07 (a legnagyobb itt: 8,70). **De nagy a baj, mert e kamarai tevékenyég eredményességét a felsorolt 16-ból a 15-diknek (tehát az utolsó előttiként) sorolják. Ez hatalmas sikertelenség!**

A 24. oldal szerint:

a) A válaszadók egyik leggyakrabban említett témája a Mérnök Újság …" "A legtöbben elavultnak és költségesnek tartják a lap nyomtatott formában történő megjelentetését, több válaszadó **„felesleges pénzpazarlásnak és környezetszennyezésnek „ nevezte a papíralapú újságot**." Elég elmarasztaló értékelés egy olyan valamire, amit a Főszerkesztője csúcsminőségnek, vívmánynak tekint.

Ugyanitt találjuk meg a Mérnök Újság tartalmára tett kifogásokat is! **A Szerkesztő Bizottság gőgje vajon képes lesz-e ezek befogadására?**

b) „Online szakmai fórumok. Akadtak javaslatok online platformok létrehozására is, **ahol a kérdéseket tehetnének fel, megoszthatnák tapasztalataikat.**" Ezek egyikére sem képes a mai formátum.

Én is ezt szorgalmaztam már néhányszor, mindig elutasítva! Igaz nem neveztem ezt online platformnak. Neveztem viszont ekként:

minden cikk végén legyen lehetőség kifejezetten csak szakmai, mérnöki és főleg nem pártpolitikai kérdésekben, véleményt írni, kérdéseket

megfogalmazni, amit a hétköznapi életben kommentelésnek neveznek, de nem olyan mocskosan, ahogyan az a napilapokban megy.

Szerintem ez elérhető. Mindig azt javasoltam, hogy csak MMK tag kommentelhessen, és ezt ellenőrizzék is, használva a tagnyilvántartást, továbbá mindenki a teljes valódi nevének megadásával szólhasson hozzá, és nem álnéven.

Ezért lettem letiltva, ellenségnek nyilvánítva. Nevetséges!

A 25. oldal szerint

a) „A tagság véleményének megkérdezése: Ide kapcsolódó felvetés.” „A kamara gyakrabban kérdezhesse meg a tagok véleményét a különböző szakmai kérdésekben …” „A kamara rendszeresen konzultálna a tagsággal”… „**a kapott visszajelzéseket beépítené a működésbe”. Vajon ez most meg fog történni?**

b) „Többen szóvá tették, hogy **a mérnökök „megbecsültsége itthon nulla**”.
Megjegyzem: az előző pontok is azt a célt szolgálják.

Ma a MMK nem ismeri a tagság véleményét, és mintha az a jövőben sem érdekelné!

A mérnök mondhassa el a véleményét, semmiféle megtorlástól sem tartva! Ebből kiolvasható lenne a TÖBBSÉG véleménye, melyet a MMK elfogadhatna MMK véleményeként, a sajátjaként, és ezt le is írná, kifejezetten a társadalom részére, mintegy a józan paraszti és megnyilvánulásaként!

Hogy legyen társadalmi hasznosságunk, és így ennek alapján elismerésünk, megbecsülésünk.

A 26. oldal szerint

„A kamarának erősíteni kellene a szolgáltatójellegét, és kézzelfogható előnyöket, támogatást kellen nyújtani a tagoknak.” „A pusztán adminisztratív szerepkör helyett”. Ez is az elégedetlenség finom kimondása!

A 27. oldal szerint

a) „A tagok jelentős része változtatásokat … sürget …”

b) a MMK „erősítse a tagok bevonását a kamarai életbe”

c) „.. a mérnökök mögött álljon erős kamara, mely kiáll értük ...”

d) „… Több jel utal arra, hogy a kamara belső működésében reformokra van igény …”

A 28. oldal szerint

a) **„… úgy is fogalmazhatnék, hogy a kollégák konkrét tetteket várnak az új elnökségtől.”**

b) **„A kollégák alapvetően a mérnökök elismertségét, társadalmi presztízsét hiányolják …” Csak van ebben a dologban valami, ha ennyiszer előjön!**

A 29. oldal szerint

a) „A tagok közül többen nyilatkoztak úgy, hogy ideje lenne ”nyugdíjazni” a nyomtatott lapot, és átállni **valamiféle online (???)** fogyasztható sajtótermékre …”

Azaz a Főszerkesztő úr még 2025-ben sem tudja, hogy 2025-ben hogyan néz ki az online platform az igazi formájában! Még 2025-ben is csak annyit tud, hogy elég a papír alapú újság cikkeit bemásolni, és ezzel minden el van intézve, le van tudva. Azt hiszi, hogy az online platform csak ennyit tud, de nagyot téved**! Nem valamiféle kell**!

Ezért tartunk itt! Így válik egyértelmű az a zsákutca, melybe bevitte a kamarát. **Mivel nála pozitív változás ezután sem képzelhető el, ezt a feladatot sürgősen másra kell átruházni! Csak legfeljebb a papír alapú lapot főszerkesztgethesse ezután!**

A fiatalok, akik ebbe beleszülettek és nincsenek ilyen gondjaik, akiknek az online világ már természetes, alkalmasabbak.

Az online platform szerepét már a magyar kormány is felismerte, hiszen sorra alakulnak a digitális polgári körök. Ezt az ügyet a MMK sem intézheti slendrián módon tovább, mint eddig. A mai lapszerkesztés kisiklatta az ügyet, melyet súlyosan fel kell számolni!

b) … egy kamarai tagnak nagyjából egy liter üzemanyagba kerül egy lapszám – az arcpirítóan magas postai díjszabás miatt …”mondja a Főszerkesztő úr! Szinte tehát egy semmiség. De csak majdnem. A lap ára 980 Ft. Mind a 95-ös benzin, mind a Diesel olaj átlagára 590 Ft.

https://holtankoljak.hu/

c) „A tagok közül többen nyilatkoztak (láttuk, hogy a válaszadók 51%-a –RM), hogy **ideje lenne nyugdíjazni a nyomtatott lapot**, és átállni valamiféle online kamarai sajtótermékre noha ezek már ma is elérhetők …”

Láthattuk, hogy hiába vannak azok „a már elérhetők”, a tagság nem azokat kéri, hanem egy rendes, tisztességes „online platformot”, ami viszont nincs! **Sajnálom, hogy a Főszerkesztő úr nem érzi a nagy különbséget, mintha a fejlődés átlépett volna felette!**

Nyilvánvaló, hogy a tagság egy része képzettebb, jóval előrébb van, mint a Főszerkesztő úr!

A 30. oldal szerint

a) Majd az elnökség dönt erről, aztán meg a kamarai választmány, legvégül pedig a közgyűlés – kapta a választ. Kell a sok lépcső, mert különben sosem bukik meg valamelyiken.
Csodálkozunk, hogy sok a felesleges üresjárat a kamarai döntési mechanizmusban.

A tagság véleményt nyilvánított már. Nem baj, nem számít?

Így kell a tagságot kijátszani, valamely „magasabb" demokrácia fogalom jegyében? Az Elnök úr is belátja, amikor kijelenti, hogy ez a cécó így értelmetlen, mert ez amúgy is elnökségi hatáskör!

b) „Olvasom a visszaküldött kérdőív-szövegeket , és az az érzése támad az embernek, **mintha visszaugrottunk volna az időben mondjuk tíz vagy húsz évet. Ugyanazok a kritikák, ugyanazok a szemrehányások** … A mérnökök mellőzöttek, nem elismertek, a kamarai érdekképviselet nem működik kielégítően, csak bevasalja a tagdíjakat, de alig nyújt valamit …"

Nos, erre nem az a válasz, amit az Elnök úr mondott, hanem az, hogy ezek a gondok ma is ugyanúgy megoldatlanok, mint 10 vagy 20 évvel ezelőtt.

Ezeket nem lehet ugyanis mérnök igazolvánnyal, szabványok elérhetőségével, etikai szabályzat írással, önsegélyezési akciókkal, biztosítósítózással, emléktáblák kirakásával stb. megoldani.

Csak eddig ezekkel igyekeztek ezek elfedni. Ezek a tipikus pótcselekvések, melyeket a tagság helyesen felismerte!

c) „Mi jut eszedbe akkor, amikor azt olvasod, hogy hiányzik a mérnökök társadalmi megbecsültsége?" „… lesz kifejezetten a mérnököknek szóló állami kitüntetés" A később megjelent ÉKM rendelet szerint „ez a díj **évente egy** mérnöknek adományozható" , mellyel a Kossuth-díjjal azonos nagyságú pénzjutalom jár majd.

Nem létezik, hogy az Elnök úr nem tud különbséget tenni két nagyon eltérő dolog között. Ugye teljesen világos, hogy eddig nem ezt gondoltuk a mérnökök társadalmi megbecsülésének, elismertségének. Ezt a hatalmaság adja majd, akit a hatalom erre kiválaszt.

Tehát nem a magyar társadalom! Ez sokszor két teljesen eltérő értékítélet.

Mit is félt annyira a Főszerkesztő úr?

A legutolsó Mérnök Újság arányaiban épp olyan, mint a megelőzők.

a) A 60 oldalas újságban csak 31 oldalt írtak a névvel megnevezett szerzők. Ez a teljes oldalszám fele, 52%-a.

b) A 31 oldalból 7 oldalt egyedül írt a Főszerkesztő úr, ez 23%, azaz az előbbinek kb. a negyede. Nem kellene a MMK-nak jobban odafigyelni a lapjára?
Mintha a MMK neki tartana fenn egy újságot! Mintha a Mérnök Újság a saját tulajdona lenne.

c) A 31 oldalból csak 24-et írhattak a külsős szerzők, akik 9-en voltak. Azaz egy szerzőre 2,7 oldal jut, tehát még csak 3 oldal sem, míg a Főszerkesztő úrra 7 oldal.
Érthető tehát, ha védi a papír alakú formártumot. Én ezek ellenére továbbra is javaslom meghagyni a papír formájú lapot, csak az online változatot kellene tőle függetlenül rendbe tenni, ezzel a céllal azt számítástechnikai szakértő kezébe adva. **Véget kellene már vetni a Főszerkesztő úr fejlődést fékező hatásának.**

d) Úgy tűnik, hogy a Főszerkesztő úr évtizede teljhatalommal döntöget arról, hogy mit közöl le a beérkező cikkjavaslatok közül a Mérnök Újságban, és mit nem, amihez semmiféle képzettsége nincs, mintha a Szerkesztő bizottság nem is létezne. De tudtommal joga sincs a mérnöki tudást felülírni, mégis megteszi! Mint egy elszabadult hajóágyú végzi „áldásos” tevékenységét. Ennek is lejárt az ideje 2025-ben.
A Mérnök Újság online változatában minden mérnök által írt dolgozatot le kellene közölni, hiszen a mérnökök képesek felelősséget vállalni magukért, és ezt az online jelleg lehetővé is teszi, ha az írásuk az elemi társadalmi normáknak, a kommentelési alapelveknek is megfelel.”

e) A Főszerkesztő úr fentebb részletezett működési módja ismert a MMK vezetése előtt.

Szeged, 2025. IX. 20.